

If...Then

Devarim 7.12-8.10

12 והינה | עקב תשמעו את המושפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ד' אלוקיך לך את-הברית ואת-החוסד אשר נשבע לאבותיך: 13 ואהבה וברכה והרבה וברך פרי-בטנה ופרי-אדמתה דגנה ותירשה ויצהרה שיגראלפיה ועשתרת צאנה על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך: 14 ברוך תהיה מפל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתה: 15 והסיר ד' מפנה פל-זולי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתתם בכל-שנאיך: 16 ואכלת את-פל-העמים אשר ד' אלוקיך נתן לך לא-תזווס עינה עליהם ולא תעבד את-אלהיהם פי-מוקש הוא לך: 17 פי תאמר בלבבה רבים הגוים האלה מפני איכה אוכל להורישם: 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה ד' אלוקיך לפרעה ולכל-מצרים: 19 המטת הגדלות אשר-ראו עיניך והאתת והמפתים והיד הזזקה והזרע הזטויה אשר הוציאה ד' אלוקיך פן-יעשה ד' אלוקיך לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם: 20 וגם את-הצרעה שפלו ד' אלוקיך בם עד-אבד הזשארם והנסתרים מפניה: 21 לא תערץ מפניהם פי-ד' אלוקיך בקרבה אל גדול וזורא: 22 וזשכ ד' אלוקיך את-הגוים האל מפניה מעט מעט לא תוכל פלתם מהר פן-תרבה עליה זזית השדה: 23 ונתתם ד' אלוקיך לפניה והמים מהומה גדלה עד השומד: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את-שמים מתנות השמים לא-יתצב איש בפניה עד השמדך אתם: 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא-תזומד פסך וזהב עליהם ולקוזת לך פן תוקש בו פי תועבת ד' אלוקיך הוא: 26 ולא-תביא תועבה אל-ביתך והיית זורם פמיהו שפן | תשפאנו ותעב | תתעבנו פי-זורם הוא: פ

1 פל-המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תזויון ורביתם ובאתם וירשיתם את-הארץ אשר-נשבע ד' לאבותיכם: 2 וזכרת את-פל-ההרה אשר הולכך ד' אלוקיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתה לנסתה לדעת את-אשר בלבבה התשמר מצותו [מצותיו] אם-לא: 3 ויענה וירעבה ויאכלך את-המזן אשר לא-ידעת ולא ידעו אבותיך למען הודיעה פי לא על-הלזום לבדו יזינה האדם פי על-פל-מוצא פי-ד' יזינה האדם: 4 שמלתה לא בלתה מעליך ורגלך לא בלקה זה ארבעים שנה: 5 וידעת עם-לבבה פי באשר ייסר איש את-בנו ד' אלוקיך מיסרה: 6 ושמרת את-מצות ד' אלוקיך ללכת בדרךיו וליראה אתו: 7 פי ד' אלוקיך מביאה אל-ארץ טובה ארץ גזולי מים עינת ותהמות יצאים בבקעה ובהר: 8 ארץ זזטה ושלעה וגפן ותאנה ורמון ארץ-זית שמן ודבש: 9 ארץ אשר לא במספנת תאכל-בה לזום לא-תזוסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומתרגיה תווצב גזזשת: 10 ואכלת ושבעת וברכת את-ד' אלוקיך על-הארץ הטבה אשר

פְּתִיחַ-כָּהֵן:

Rashi

(17) כי תאמר בלבבך. על כרחך לשון "דילמא" הוא, שָׁמָא "ותאמר בלבבך" מפני שהם רבים לא אוכל להורישם, אל תאמר כן, "לא תירא מהם", ולא יתכן לפרשו באחד משאר לשונות של "כי" שיפול עליו שוב "לא תירא מהם": (20) הצרעה. מין שרץ העוף, שהיתה זורקת בהם מרה ומסרסתן ומסמאה את עיניהם (סוטה לו ע"א) בכל מקום שהיו נסתרין שם: (22) פן תרבה עליך חית השדה. והלא אם עושין רצונו של מקום אין מתיראין מן החיה, שנאמר "וחית השדה השלמה לך" (איוב ה:כג), אלא גלוי הנה לפניו שעתידין לחטוא (ספרי נ): (23) והמם. נקוד קמץ בלו, לפי שאין מ"ם אחרונה מן היסוד, והרי הוא כמו 'והם אותם', אבל "והמם גלגל עגלתו" (ישעיה כח:כח) בלו יסוד, לפיכך חציו קמץ וחציו פתח, כשאר פעל של שלש אותיות: (8.1) כל המצוה. כפשוטו. ומדרש אגדה, אם התחלת במצוה, גמור אותה, שאינה נקראת אלא על שם הגומרה, שנאמר "ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם" (יהושע כד:לב), והלא משה לבדו נתעסק בהם להעלותם (שמות יג:ט), אלא לפי שלא הספיק לגמרה וגמרוה ישראל, נקראת על שמם (תנחומא ו): (2) התשמור מצותך. שלא תנסהו ולא תהרהר אחריו: (4) שמלתך לא בלתה. ענני כבוד היו שפים בכסותם ומגהצים אותם כמין כלים מגהצים, ואף קטניהם כמו שהיו גדלים, הנה גדל לבושן עמקם, כלבוש הזה של חמט שגדל עמו (שהש"ר ד:יא): לא בצקה. לא נפחה כבצק, כדרך הולכי יחוץ שרגליהם נפוחות:

Deuteronomy 7.12-8.10

12. Therefore it shall come to pass, if you give heed to these judgments, and keep, and do them, that the Lord your God shall keep with you the covenant and the mercy which he swore to your fathers; 13. And he will love you, and bless you, and multiply you; he will also bless the fruit of your womb, and the fruit of your land, your grain, and your wine, and your oil, the produce of your cows, and the flocks of your sheep, in the land which he swore to your fathers to give you. 14. You shall be blessed above all people; there shall not be male or female barren among you, or among your cattle. 15. And the Lord will take away from you all sickness, and will put none of the evil diseases of Egypt, which you know, upon you; but will lay them upon all those who hate you. 16. And you shall destroy all the people which the Lord your God shall deliver you; your eye shall have no pity upon them; neither shall you serve their gods; for that will be a snare to you. 17. If you shall say in your heart, These nations are more than I; how can I dispossess them? 18. You shall not be afraid of them; but shall well remember what the Lord your God did to Pharaoh, and to all Egypt; 19. The great trials which your eyes saw, and the signs, and the wonders, and the mighty hand, and the stretched out arm, whereby the Lord your God brought you out; so shall the Lord your God do to all the people of whom you are afraid. 20. Moreover the Lord your God will send the hornet among them, until those who are left, and hide themselves from you, are destroyed. 21. You shall not be frightened by them; for the Lord your God is among you, a mighty God and awesome. 22. And the Lord your God will clear away those nations before you, little by little; you may not destroy them at once, lest the beasts of the field grow numerous upon you. 23. But the Lord your God shall deliver them to you, and shall destroy them with a mighty destruction, until they are destroyed. 24. And he shall deliver their kings into your hand, and you shall destroy their name from under heaven; there shall no man be able to stand before you, until you have destroyed them. 25. The engraved images of their gods shall you burn with fire; you shall not desire the silver or gold that is on them, nor take it to you, lest you be snared there; for it is an abomination to the Lord your God. 26. Neither shall you bring an abomination into your house, lest you become accursed like it; but you shall utterly detest it, and loathe it; for it is a cursed thing.

1. All the commandments which I command you this day shall you take care to do, that you may live, and multiply, and go in and possess the land which the Lord swore to your fathers. 2. And you shall remember all the way which the Lord your God led you these forty years in the wilderness, to humble you, and to prove you, to know what was in your heart, whether you would keep his commandments, or not. 3. And he humbled you, and let you hunger, and fed you with manna, which you knew not, neither did your fathers know; that he might make you know that man does not live by bread only, but by every word that proceeds out of the mouth of the Lord does man live. 4. Your garment did not grow old upon you, nor did your foot swell, these forty years. 5. You shall also consider in your heart, that, as a man chastens his son, so the Lord your God chastened you. 6. Therefore you shall keep the commandments of the Lord your God, to walk in his ways, and to fear him. 7. For the Lord your God brings you into a good land, a land of brooks of water, of fountains and depths that spring out of valleys and hills; 8. A land of wheat, and barley, and vines, and fig trees, and pomegranates; a land of olive oil, and honey; 9. A land where you shall eat bread without scarceness, you shall not lack any thing in it; a land whose stones are iron, and out of whose hills you may dig bronze. 10. When you have eaten and are full, then you shall bless the Lord your God for the good land which he has given you.